

nos treballadores es veuen sotmesos a una doble jornada de treball i a una doble explotació. D'aquesta situació se'n beneficia també l'home.

Treball a domicili: Són treballs realitzats fonamentalment per les dones casades dins de la seva pròpia casa.

A més a més de ser treballs molt monòtons i molt mal pagats continuen mantenint la dona aïllada dins la llar. Enseny permet a l'empresari treure la mateixa producció, sense necessitat d'una plantilla fixa, és un treball a preu fet i pagat per cada peça realitzada, a la vagada que els permet no tenir personal conflictiu tota vegada que no es relacionen entre ells ni coneixen per a qui treballen.

Un altre aspecte a destacar és el caràcter transitori del treball femení. se'ns educa en l'aspecte que el treball per a nosaltres és quelcom eventual, fins que ens casem, per això suportem treballs molt pitjors que els dels homes (com ha d'ésser temporal. ...).

S'ha de destacar el reduït nombre de dones que se sindicuen, a causa de la provisionalitat del treball de la dona, en bona part.

Malgrat tot, la incorporació al treball, de la dona, li va creant una més gran combativitat, com s'està demostrant a les importants lluites que s'estan desenvolupant a empreses on la majoria són dones, com Eurostil, Indo, Ingra, Afa, etc..

Tanmateix són molt poques les dones que treballen fora de casa. Podem dir que la majoria de dones són treballadores en atur, però és un atur que no es contabilitza a les estadístiques, és un atur mig amagat. La mà d'obra femenina en atur actua com un gegantí exèrcit de reserva on s'hi pot acudir quan els calgui. Així, his-

- Creació de nous llocs de treball pels dos sexes.
 - Assegurança d'atur per a les persones que realitzin treballs a domicili, neteja, etc...
 - Estudi de l'atur femení.
 - Accés de les dones a totes les branques de la Formació Professional.
 - Que en el cas de la regulació de la plantilla, es mantingui el mateix percentatge d'homes i dones.
- Si hi ha ampliació de plantilla, que els organismes sindicals portin un control.
- Creació de serveis Col·lectius finançats per l'estat (guarderies, menjadors públics, bugaderies ...) per tal d'evitar a les dones el treball domèstic i afavoreixi a la dona la incorporació al treball productiu.
 - Repartiment del treball domèstic entre l'home i la dona.
 - Supressió del treball a domicili.
 - Que no s'apliqui les Llois Proteccionistes en exclusiva per a la dona.
 - Controlar qualsevol mesura sobre valoració del lloc de treball, evitant la discriminació del sexe.
 - Contra tota discriminació econòmica, no es paga el mateix sou per igual treball.
 - Que la dona pugui tenir a la Seguretat Social al marit com a beneficiari.
 - Davant dels convenis, hem d'introduir a les plataformes aquelles reivindicacions específiques.

tòricament es veu que els capitalistes, han integrat massivament la dona al treball a les èpoques de guerra, etc... quan els mascleros havien d'anar massivament al front, per tornar a la llar tot just acabós la batalla.

Són en aquests moments de forta crisi econòmica, quan les dones som les darreres a poder trobar feina. Alhora se'ns pressiona per a què deixem el lloc de treball, les que en tenim, oferint diners a canvi, o bé utilitzant altres medis. En alguns casos de regulació del lloc de treball, és a les dones, a les que s'intenta acomiadar en primer lloc. És significatiu en aquest aspecte una circular de la SEFES (agrupació empresarial del Baix Llobregat) la qual recomana explícitament, acomiadar a les dones primer que ningú.

Respecte als acomiadaments per absentisme laboral, som també les dones a qui més ens afecta, ja que és natural que si ens hem de preocupar dels fills i a la casa siguem també les que més faltes poguem cometre.

S'acomiaDEM així mateix, dones per estar embarassades.

A èpoques de crisi es dona un augment de la prostitució.

Davant aquesta situació i dels problemes que com a dones treballadores tenim, els sindicats han de preocupar-s'hi, qüestió per la que és fonamental que ens organitzem les dones treballadores per a lluitar pels nostres problemes específics.

Les nostres reivindicacions han de ser:

- Control dels treballadors-es i Centrals sindicals de les oficines de Col·locació i els Centres de la Formació Professional perquè es possibiliti l'accés a les dones.

LA DONA I EL TREBALL

La discriminació que patim les dones al treball no és quelcom que es doni per casualitat és una més de les discriminacions que patim en aquesta societat masclista.

- Des del moment de nèixer se'ns van imposant uns papers diferents segons siguem nens o nenes, primer als jocs, després a l'escola i continua al llarg de la nostra vida.

- Pel fet d'ésser dones neixem marcades, tot el que se'ns ensenya ve determinat a que siguem dones de casa, esposa perfecta i bona mare de família.

- Ens eduquem a ser submises, passives i a què ens calgui sentir-nos protegides.

- No podem escollir la professió que ens agradi més, perquè la discriminació a l'ensenyament, es manifesti amb més claredat a l'ensenyança professional. Per una banda quasi bé no hi ha centres de formació professional per a noies (tan sols 2 universitats laborals per a noies a tot l'estat) i per l'altra banda la majoria de les especialitats que s'imparteisen són prohibides a les dones, i tenen accés únicament a professions com: secretariat, perruqueria, decoració, A.T.S., etc.).

- El treball també està dividit en funció del sexe, els homes ocupen els llocs dirigents, tasques que requereixen fer treballar el magí i la creativitat, i per contra a les dones se'ns donen els treballs més monòtons i rutinaris.

- A les dones se'ns admet a molt poques empreses, i generalment, només aconseguim les feines en què es paguem els sous més baixos

(és el cas del Tèxtil, de les indústries de la conserva, etc.).

A les empreses on treballem homes i dones, se'ns paga menys a nosaltres, o bé ocupem sempre les categories inferiors - és estrany el cas de les indústries on la dona passi més enllà de peó especialitzada.

- La majoria de les dones treballen en taques socialment mal considerades, mal pagades i molt dures: assistents a domicili, noies de fer feines, netejadores, cambreres, dependents del comerç, auxiliars de centres sanitaris, etc...

- Hi ha una sèrie de lleis proteccionistes que, malgrat beneficiar aparentment a la dona, a la pràctica ens tanquem el pas a moltes empreses i activitats.

Com exemple d'aquestes lleis proteccionistes, tenim: aquelles que no permeten a la dona els treballs tòxics, peril·losos o que o que requereixen un gran esforç físic, el treball nocturn en una sèrie d'oficis, etc...

- Excedències o permisos de natalitat, que tan sols els poden agafar la dona i no l'home, i que així hagi de ser aquesta, qui es preocupi de la criança dels fills als seus primers anys.

- L'esperit que domina en aquestes lleis (i a la societat) és que la funció principal de la dona consisteix en quedar-se a casa, tenir fills i tenir cura de la llar. El treball de la dona a fora, és quelcom transitori, sempre subordinat al compliment de les seves tasques de dona i muller; el seu sou un complement del del seu marit.

Doble jornada de la dona treballadora: Quan una dona treballa fora de casa, ha de realitzar endomés les tasques domèstiques per a la família, principalment les dones casades. És així com les do-